

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniae, 1611

XXX. De miraculo cereoru[m] romanoru[m] in ecclesia matris Domini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

dō apud ipsum prodesse valeam. Dixit hoc & statim vnde venerat paulatim eo conspiciente regredi cœpit. Referebat autem illi huius visionis inspector, quod dum à se discederet, cœlum que conscenderet, non auersa facie, vel huc illucque conuersa, vt vale facientes solent, recessit, sed sicut ei colloquutus facie ad faciem fuerat, sic semper ad se conuerso vultu ad superna tēdens, tam diu perman sit, quousque vt de Martino iam dicto legitur, patente cœlo receptus, videri vltra non potuit. Quæ visio, in hoc fortè visioni illi præponderat, quod Seuerus Sulpitius illam sicut ipse perhibet, licet matutinis horis leuiter dormiens, tamen dormiens vidit, hanc autem iste non dormiens sed vigilans, sub diuo positus, atque orationi toto corde intentus, conspexit.

*De miraculo cereorum Romanorum in
Ecclesia matris Domini.*

CAPVT XXX.

ILLVD quoque nobile & iucundum miraculum, quod ante plures annos compertum, iam penè cum tempore mente elapsum fuerat, memoriæ sequentium mandare, vltra non differam. Habetur Romæ Patriarchalis Ecclesia in
hono.

honore perpetuæ Virginis matris Domini consecrata, quæ vulgari sermone, sancta Maria maior vocatur. Maior autem idcirco, quia post Lateranensem sancti saluatoris Ecclesiam, maior dignitate non solum Romanis, sed & totius orbis Ecclesijs est. Illuc Pontifex Apostolicus in præcipuis ac summè festiuis diebus, id est natali Domini, Pascha atque Assumptione iam dictæ gloriosæ virginis, cum celebri processione more Romano coronatus pergit, ibi stationem facit, ibi totius urbis clero ac populo assistente, solenne Deo sacrificiū offert, & sacros dies, quanto potest, colit honore. Ibi præter ipsum & coadiutores eius septem Episcopos, ac Cardinales bresbyteros, nulli missam celebrare fas est. Ibi quam inauditum miraculum non solum semel cōtigerit, sed etiam iam à multo tempore annuatim in festo supra nominato Assumptionis proueniat, dicendum est. Mos est Romanorum, festum illud assumptionis matris Domini inter vniuersas annis festiuitates præcipuo honore colere, speciali deuotione venerari. Vnde est, quod inter plura deuoti animi sui erga præcellam virginem signo, cereos maximos faciunt, & eos ante paratos, vigilia festiuitatis ad

nominatam Ecclesiam deferunt, atque
 vespertina hora vel circa, accendunt. Pō-
 dus tamen eorum æqua lance pensatū
 domi retinent, vt sequenti die solenni
 missa peracta, eos rursū pensantes quan-
 tum de quantitate eorum ignis absum-
 pserit, iudicāte statera cognoscere valeāt.
 Manent ergō Romanorū cerei, à vesper-
 tinis vt dixi horis, vsque ad sequentis
 diei sextam vel nonam horam in Eccle-
 sia matris Domini, ad honorem vtriusq;
 accensi, & festiuæ missæ solennijs consu-
 matis, singuli à proprijs Dominis ab Ec-
 clesia reportantur. Referens quisque ce-
 reum suum, mox vt domum peruenit,
 geminas lances preparat, imponit vni ce-
 reum, alteri pondus hesternum. Attendit
 diligens inspector, quātum de cerei prius
 appensa quantitate possit deesse, & ve-
 spertinas, nocturnas, diurnasque horas
 quibus continuè cereus arsit, numerans
 expectat quid sibi de immunitione pri-
 mi ponderis statera renunciet. Et ecce,
 mirabile dictu, nihil minus quantum ad
 pondus pertinet, post tam prolixam ce-
 rei sui exustionem, sollicitus ille appen-
 sor & spectator inuenit, sed quasi nihil
 consumptum sit, totum quod Deo &
 eius Virgini matri deuotus incenderat,

se ac-

se accepisse miratur. Hoc tam nobile & ante nusquam auditum miraculum, ad commendandam mortalibus gloriam matris Domini, non in quolibet ignoto vel humili loco, non in qualibet vel quatalibet ciuitate, sed in ipsa vrbe orbis capite, non semel tantum, vt dixi, sed assidue recursu annuo, diuina pietas & potentia operatur. Facit hoc vt & frequentia miraculi augeat admirationem, ædificet fidem, accendat charitatem, & locus tam celebris nulli patiatur esse occultū, quod cœlestis prouidētia, tam famosi loci occasione pluribus, ne dicā omnibus, fieri voluit manifestum. Magnum quidē fuit Prophetis temporibus quod ad viduam Deo mittente Heliam, Hydria farinae non defecit, & lechitus olei non est imminutus, iuxta verbū Domini quod locutus fuerat in manu Heliae. Magnum fuit quod Helias magnus Propheta Dei pastus est cibo Dei, coruis ministrantibus sibi iussu Dei panes & carnes mane, & panes & carnes vespere. Magna fuerunt illa tempore iræ, non sunt minora ista tempore gratiæ. Magna fuerunt illa tempore Mosaicæ legis, non minora sunt ista tempore Christianæ & Euangelicæ legis. Non defuerunt Prophetæ panes

& carnes ministratę à coruis mane & se-
ro, non defecit eidem pauxillum farinae
& olei per tres tantum annos & dimi-
diū, non defecit nec deficit in magno
festo matris Domini post tam diuinam
Dei noctisque, vt dictum est, consum-
ptionem, oblata Deo cereorum quanti-
tas, nō solum per tres annos & dimidiū,
sed iam per centum & eo amplius an-
nos, vsque ad hanc nostram ætatem, &
quantum deinceps Deo placuerit.

*In Syluiniaco per sanctum Maiolum puer
mortuus restituitur vitali ali-
mento.*

CAPVT XXXI.

ADDATVR & illud quod ferè cun-
ctis miraculis præferri solet cu-
iusdam Syluiniacensis pueri à
morte per sanctum Maiolum Christi
virtute in iam dicto loco facta resusci-
tatio. Is etenim sanctus, sicut penè cun-
ctis Galliarum populis notum est, vt
magnus vita, sic miraculis & dum mor-
talis viueret, & post mortem maximè
insignis extitit. Hac miraculorum gra-
tia, in tantum iam per centum lx. &
duos annos, hoc est à tempore mortis
sue claruit, vt post sanctam Dei geni-
tricem, nullū sanctorum in tota Europa
nostra